

sat forskellige Kommissioner, en Toldkommission, en parlamentarisk Kommission, en Jernbanekommission o. s. v., kunde der ikke nu være Anledning til at nedsætte en Kommission til at tage under Overvejelse, af hvilke Grunde vore Obligationer i den Grad gaa til Udlandet, som de gøre, saa at vore statsøkonomiske Forhold forrykkes, som Tilfældet er? Den parlamentariske Kommission har afgivet et godt Bidrag i saa Henseende. Den oplyser, at i 1872 ejede vi af udenlandske Obligationer 161 Mill. Kr., hvorimod Udlandet kun havde danske Obligationer til en Værdi af 30 Mill. Kr. I 1891 havde vi 114 Mill. Kr. af udenlandske Obligationer, Udlandet 106 Mill. Kr. i danske Obligationer, hvorimod vi i 1900 kun eje 92 Mill. Kr. i udenlandske Papirer, medens Udlandet har 305 Mill. Kr. i danske Obligationer. Det vil altsaa ses, at vi i 1872 havde et Overskud af 131 Mill. Kr. i udenlandske Papirer, medens vi nu have et Underskud af 213 Mill. Kr. Det vil forstaaes, at det er en Hindring for Statens Udvikling, at vi saadan sende vore Værdipapirer til Udlandet, netop de Værdier, der skulde bruges til at fremkalde sociale Reforme. Jeg ved Aarsagen dertil, og jeg har allerede skrevet derom, men det var jo muligt, at det var rigtigt at faa en Kommission, idet det saa maaske kunde gaa paa samme Maade med de Medlemmer, der træde ind i denne Kommission, som med adskillige af dem, der traadte ind i Toldkommissionen, at de gik ind i Toldkommissionen som Frihandelsmænd, men gik ud som Beskyttelsesmænd. Jeg vil henstille til det høje Ting og den højtærede Minister, om det ikke var paa Tide, at vi fik en saadan Kommission nedsat, der kunde tage under Overvejelse, hvordan det kan være, at det gaar saadan med den danske Nationalformue.

L. Jensen: Jeg er noget benauet over at faa Ordet straks efter, at vi have hørt saa megen Visdom her i Tinget, saa meget mere som jeg kun vil slaa til Lyd for en ganske lille Tanke, jeg fik paa min Rejse her ind til Kjøbenhavn fra min Rejsefælle, en Mand, der var stærkt optagen af Arbejdet for Husdyravlens Forbedring, altsaa en Mand, der har Skoen paa og ved, hvor den trykker. Denne Mand udtalte, at det ofte var svært at faa en virkelig dygtig Mand til at være Kontrolassistent, og det bliver vistnok sværere, efterhaanden som Efterspørgslen stiger. Han mente nu, at der kunde raades noget Bod paa dette Forhold ved at give Kontrolforeningen et

Tilskud paa 250 Kr. for hver Assistent, den holdt, saaledes at en Forening med en fuldgod Mand kunde udvide sine Rammer og antage Hjælp, og flere Kreaturholdere i samme Egn kunde faa Nytte af den overlegne Dygtighed, som fandtes hos samme Mand. Han ytrede sig omtrent saaledes, at en stor Forening, der arbejder med flere Assistent, burde for hver Assistent, der arbejdede med mindst 400 Køer, have et Tilskud paa 250 Kr. pr. Assistent. Min Rejsefælle bad mig bringe dette frem i Tinget. Jeg har gjort det med Glæde, fordi jeg er vis paa, at det Udvalg, der skal nedsættes om denne Sag, vil overveje ogsaa dette Spørgsmaal. I øvrigt vil jeg, da Lejligheden er given mig, blot sige om Husdyrloven, som i store Træk skal drage Linierne, inden for hvilke Arbejdet skal gaa og Pengene bruges, at den sikkert vil bringe os, der skulle bruge den, Glæde og Nytte i samme Forhold, som det desforuden vil lykkes os at vise de Mænd, der arbejde rundt omkring i Foreningerne, Tillid, saa at de ikke ved snærende Bestemmelser i Loven blive hindrede i at udfolde den Virksomhed, som de synes er egnet til at bringe Avlen fremad. Disse Mænd synes jeg, vi saa meget bedre kunne vise denne Tillid, som de allesammen ere Slidere, hver paa sit Omraade. Om Slidere gælder det jo sikkert, at de altid have den Gerning og det Formaal kært, som de arbejde for. Jeg mener derfor, vi rolig kunne med Tillid overlade disse Enkeltheder til deres Afgørelse, derved naa vi sikkert, at vore Penge komme til at gøre den allerstørste Nytte og Husdyravlen faa den allerstørste Hjælp, og det er jo det, som vi herfra saa innerlig gerne ønske at bringe den. Jeg skal ikke gaa ind paa nogen som helst Enkeltheder, det forekommer mig nemlig, at de ere omtalte saa rigeligt, saa jeg godt kan spare mig for yderligere Bemærkninger.

P. Madsen: Det er kun nogle enkelte Ord, som jeg ønsker at udtale særlig angaaende § 18, som omhandler Hesteopdrætningsforeninger. Det forekommer mig ligesom enkelte andre ærede Talere, at Sjælland ved denne Paragraf i Lovforslaget vil blive betydelig forurettet. Tager man Hensyn til Hestebestanden her paa Sjælland, Fyn, Lolland-Falster og Bornholm, kan det heller ikke nægtes, at man er i betydelig Grad forurettet, naar Sjælland efter dette Lovforslag kun faar Adkomst til en Hoppebestand paa 20. Bornholm har nemlig en Hestebestand af 8,289